

blev opkrævet. Han kom derved navnlig ind paa den bekjendte grønne Bog, men jeg troer dog, at den Ubillie, som vistnok vil føles mod denne Skat, — som rigtignok imod enhver ny Skat —, muligviis snarere rejser sig fra en mere eller mindre begrundet Tvivl om Rigtigheden af det valgte Skatteobject eller den Gjenstand, hvoraf Skatten indkræves. Denne Skat lægges nemlig ikke paa faste Eiendomme, ikke paa Rytten og Brugen, ikke specielt paa Formuen — med eet Ord, ikke paa Nettoen; men Regjeringen er nu i den sørgelige Nødvendighed at maatte forlange sørgede Indtægter, og heri ligger en stor Netfærdiggjørelse for Forelæggelsen af dette Udcast. De Grunde, som have ledet Regjeringen hertil, maae henføres til, hvad der kaldes injuria temporum eller de grumme Tider; det er maaskee ogsaa en Afspøining af den moderne europæiske Stat, og dette er jo Forhold, som man muligviis maa lære at bøde sig for.

Det var imidlertid disse Forespørgsler, jeg vilde tillade mig at fremkomme med. Den ene angaaer det Punkt, hvor der er Tale om Indkomsskat af Indtægten, som høves af Kjøb og Salg, som nævnes i § 4 a. Jeg vil tillade mig at spørge, om man ved Ordet „Handel“ her skal forstaae, hvad der i Almindelighed forstaaes ved Handel, nemlig en saadan, som giver et dagligt Erhverv, eller om det ogsaa skal udvides til enkelte foresalvende Handeler, f. Ex. Handeler om Forbegods, og navnlig om Fæstegods, der sælges fra Fideicommisser for at forvandle Fæstegods til Selveiendom. Ved saadanne Salg fra Fideicommisser tilsigtes der jo ikke nogen Forøgelse af Eiendomme, men kun en Forandring i Eiendommens Beskaffenhed. — Den anden Ting, jeg vil bede om at faae oplyst, er, til hvilken Tid Indtægten af Algerbrug skal ansees for falden; om man der skal kunne sige: Den Eiendom indbringer saa og saa Meget, — eller burde ibetmindste efter Beregningen indbringe saa og saa Meget —, og disse Indtægter maae ansees for faldne ved Skatteaarets Udløb. Skal Indtægten altsaa beregnes til denne Tid, eller skal der tages Hensyn til, at Udbyttet af Algerbruget muligviis ikke er realiseret til denne Tid? Det Samme gjælder f. Ex. om Tiender,

som opkræves in natura, idet de vel kunne være erlagte til denne Tid, men dog ikke ere ombannede til Indtægt ved Salg, og det gjør en stor Forskiel paa disse Naturalpræstationers Værdi, til hvilken Tid de realiseres.

Talsen: Den Anerkjendelse, som fra flere ærede Taleres Side er ydet den høitærede Finansminister, kan jeg ganske tiltræde, dog ikke for Udcastets Forelæggelse, men for dets omhyggelige og forstandige Udarbejdelse, og navnlig derfor, at den høitærede Minister har været opmærksom paa den store Skatteevne, der ligger i Hartkornsbesiddelsen, saaledes at Hartkornsindtægten den gang er tagen med i rigeligere og ligeligere Forhold end tidligere. Jeg kan ikke, som den ærede Taler, der først havde Ordet idag (S. Andersen), paa nogen Maade berolige mig med, at den høitærede Finansminister har erklæret, at det er nødvendigt at komme til et saadant Skattepaalæg. Dersom Nogen vil spørge den høitærede Minister, om han anser det for nødvendigt at have en stadig Indkomsskat paa vort Budget, saa vil det ikke være muligt for nogen Finansbestyrelse at svare enten Nei eller Ja dertil; thi det berøer jo paa Bevillingsmyndigheden, hvilke Udgifter der opføres paa Budgettet, og det berøer paa denne, hvorvidt saadanne Besparelser skulle indtræde i hele Statshusholdningen, at de Udgifter, som i dette Dieblif synes hensigtsmæssige, muligviis kunne undgaaes. Den Bevæbningsfeber, som nu gaar gjennem Europa, som ogsaa noget har angrebet vort Fædreland, og som er saa ødelæggende for de smaa Stater, for deres Evne til at forsvare sig og til at kunne vedblive at bestaae som selvstændige Stater, er jo maaskee dog noget Forbigaaende. Den har i alt Fald ikke hidtil staffet os af med nogen større Capital end den, der vistnok ogsaa uden extraordinaire Skattepaalæg vil kunne tilveiebringes. Den høitærede Finansminister har jo Activer, som der ikke er disponeret over, og som han er berettiget til at disponere over, Activer, for hvilke der allerede eengang er paalagt en Krigsskat, og som endnu høves pr. Cassa, jeg sigter derved til Creditbeviserne, men jeg tør naturligviis ikke paa dette Sted gaar nærmere ind